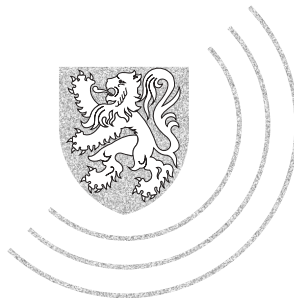

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

2 april 2003

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie
van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen**

AMENDEMENTEN

Zie :

1306 (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Verslag over hoorzittingen

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door de Vlaamse regering****Artikel 2****Een 3° en een 4° toevoegen, die luiden als volgt :**

“3° vrij beroep in de gezondheidszorg : een gezondheidszorgberoep zoals bepaald in het koninklijk besluit nr. 78 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen (BS 14 november 1967), uitgeoefend in een niet erkende gezondheidsvoorziening, als natuurlijk persoon of als éénpersoonsvennootschap ;

“4° programmatie : het resultaat van het vastleggen van het aantal, de spreiding en/of de zorgcapaciteit van een bepaald type van gezondheidsvoorziening, met uitzondering van de vrije beroepen in de gezondheidszorg, of van een bepaald type van welzijnsvoorziening, op basis van objectieve parameters en binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement voegt twee begripsomschrijvingen toe aan artikel 2.

Door in het ontwerp het begrip programmatie niet te definiëren was een te groot risico ontstaan op verkeerde interpretaties. Zo kon volgens sommigen, door het ontbreken van een sluitende omschrijving, de idee ontstaan dat het recht op vrije vestiging van bijvoorbeeld de gezondheidszorgberoepen zou kunnen geregeld worden door middel van programmatiecriteria. Dit is evenwel, ook in de oorspronkelijke tekst, nooit de bedoeling geweest. Het is evident dat de programmatie gebeurt op basis van objectieve parameters en dat die programmatie zich situeert binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Met deze formulering wordt aangegeven dat een transparant beleid zal worden gevoerd waarbij de regels die tot de federale bevoegdheden behoren niet nogmaals zullen worden geregeld op Vlaams niveau. Oorspronkelijk was de notie ‘binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap’ niet opgenomen omdat die beperking vanzelfsprekend is. Toch bleek dat bepaalde commissieleden en organisaties hierover toch meer zekerheid wensten.

In essentie gaat het bij programmatie over ‘aantal’, ‘spreiding’ en ‘zorgcapaciteit’ van voorzieningen. Aantal en spreiding van voorzieningen was al opgenomen in de vroegere tekst, maar dit bleek niet voldoende duidelijk. Het gaat immers, bijvoorbeeld in de sector van de ziekenhuizen of de rusthuizen, niet enkel over de voorzieningen zelf, maar ook over bijvoorbeeld diensten van deze voorzieningen, bijvoorbeeld ziekenhuisdiensten, of aantal bedden.

De definitie van programmatie geeft ook duidelijk aan dat met dit decreet de vrije keuze van de gebruiker niet wordt

aan banden gelegd of geregeld. De gebruiker blijft zoals vroeger zijn keuzevrijheid behouden. De indeling in zorgregio's en de regels inzake programmatie en samenwerking slaan wel degelijk op de voorzieningen en niet op de gebruikers.

In de definitie van programmatie wordt het begrip ‘vrij beroep in de gezondheidszorg’ gebruikt om de genoemde reden. Aangezien dit begrip in de bestaande regelgeving nog niet is opgenomen, wordt ook hiervoor een definitie opgenomen. Voor alle duidelijkheid wordt vermeld dat het ook kan gaan om verstrekkers die hun beroep uitoefenen onder de vorm van een éénpersoonsvennootschap.

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door de Vlaamse regering****Artikel 3****Het eerste lid vervangen door wat volgt :**

“§ 1. De Vlaamse regering kan regels inzake de samenwerking van en tussen gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen bepalen evenals de programmatie van deze voorzieningen.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement beperkt in het eerste en tweede lid van artikel 3 de rol van de Vlaamse regering met betrekking tot de samenwerking en past de tekst aan conform de toegevoegde definitie van “programmatie”.

In de oorspronkelijke tekst stond dat de Vlaamse regering de samenwerking tussen de voorzieningen kan organiseren. Het is niet de bedoeling om de samenwerking tussen de voorzieningen door de Vlaamse regering zelf te laten organiseren. Dit blijkt uit de voorbeelden in de memorie van toelichting waarin gesteld wordt dat de Vlaamse regering regels kan bepalen voor de voorzieningen met betrekking tot de samenwerking. Het is dus gewettigd om het ‘organiseren van samenwerking’ te vervangen door ‘regels bepalen inzake samenwerking’. Deze omschrijving legt met betrekking tot de samenwerking meer de nadruk op de voorzieningen die in feite de initiatiefnemer zijn tot de samenwerking en die er ook echt gestalte aan geven.

In het tweede lid van artikel 3 kan de tekst “het aantal en de spreiding” beter geschrapt worden, omdat in het eerste amendement de term ‘programmatie’ reeds wordt omschreven als het resultaat van het vastleggen van het aantal, de spreiding en/of de zorgcapaciteit. De toevoeging ‘aantal en

spreiding' zit immers al vervat in de definitie van programmatie.

de tijd, per sector en na overleg met de sector in kwestie vastleggen.”.

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door de Vlaamse regering

Artikel 3

In het tweede lid, op de eerste regel, de woorden “Bij het organiseren van deze samenwerking en” vervangen door de woorden “Bij het bepalen van de regels inzake deze samenwerking en bij”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 2.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door de Vlaamse regering

Artikel 3

Het derde lid vervangen door wat volgt :

“De Vlaamse regering heeft hierbij ook oog voor de bereikbaarheid en toegankelijkheid van de gezondheidsvoorzieningen of welzijnsvoorzieningen voor de gebruiker. Hiertoe zorgt zij voor een optimale spreiding en kiest ze voor een zo laag mogelijk organisatieniveau.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt ter uitvoering van § 1, erkenningsnormen en/of programmatiecriteria en/of subsidievoorwaarden, per sector van de gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen en na overleg met de sector in kwestie.

De Vlaamse regering kan die normen, criteria en voorwaarden, of de toepassing ervan, gefaseerd in

VERANTWOORDING

In dit amendement wordt de inhoud van het derde lid van artikel 3 verduidelijkt en wordt bij de uitvoering van het decreet het overleg met de sectoren expliciet ingevoerd.

De gecondenseerde formulering van het derde lid gaf aanleiding tot verkeerde interpretaties en onnodige onrust. Dit lid wordt geschrapt, heringedeeld en herschreven. De bepaling dat criteria en regels kunnen vastgelegd worden per niveau wordt in het amendement niet meer opgenomen. Die bepaling gaf immers bij sommigen de verkeerde indruk dat de Vlaamse overheid voor de verschillende sectoren op de vier niveaus die in de tabel in de bijlage zijn opgenomen, afzonderlijke criteria en regels zou bepalen. Dit is nooit de bedoeling geweest en zou een inefficiënte overregulering veroorzaken.

Artikel 3 wordt dus nu ingedeeld in twee paragrafen. De eerste paragraaf bevat het oorspronkelijke eerste en tweede lid en als derde lid, de gedachte uit de tweede zin van het oorspronkelijke derde lid. Aan die zin werd naast de finaliteit ‘bereikbaarheid’ ook ‘toegankelijkheid’ toegevoegd. Bereikbaarheid werd door sommigen te eng geïnterpreteerd. Zo volstaat het bijvoorbeeld niet dat een voorziening goed bereikbaar is – en niet te veraf is gelegen –, ze moet ook voldoende toegankelijk zijn, en bijvoorbeeld voldoende uren open zijn voor de gebruikers. Deze bereikbaarheid en toegankelijkheid geldt dus ook voor de inwoners van kleinere of minder dicht bevolkte gebieden. Om dit te realiseren wordt gestreefd naar een optimale spreiding en naar een zo laag mogelijk organisatieniveau. Dit wil zeggen, waar mogelijk wordt de dienstverlening op een zo laag mogelijk niveau georganiseerd, dus op een niveau zo veel mogelijk rechts in de tabel in bijlage bij het ontwerp van decreet. Maar er zal soms, bijvoorbeeld met betrekking tot dure of hoog gespecialiseerde zorg, een afweging moeten gebeuren. In die situatie zou het kunnen dat noch voor de overheid, noch voor de voorziening de uitbating van dergelijke dienst op een laag niveau verantwoord is zowel op vlak van rendabiliteit als op vlak van kwaliteit (een te lage input van zorgvragen kan immers tot een onverantwoord lage kwaliteit leiden). De toevoegingen ‘optimale’ en ‘mogelijk’ geven, bij de uitvoering van dit decreet, die nood aan afweging en interpretatie aan. Dit zal gebeuren na overleg met de betrokken sectoren (zie verder).

De voorgestelde formulering houdt dus ook rekening met de bezorgdheid van sommigen dat een indeling in hiërarchisch opgebouwde zorgregio's zou kunnen gebruikt worden om een onterechte overprogrammatie van voorzieningen te verantwoorden in de kernsteden van de regionaal stedelijke gebieden, dus ten voordele van het hoogste niveau, dus ten voordele van het niveau links in de tabel in bijlage bij het ontwerp van decreet.

Het amendement van het eerste lid van de nieuwe § 2 van artikel 3 bepaalt dat de Vlaamse regering de eerste paragraaf van artikel 3 kan realiseren door middel van erkenningsnormen, programmatiecriteria, subsidievoorwaarden of een combinatie ervan. Oorspronkelijk werden de subsidievoorwaarden niet als instrument weerhouden. Deze toevoeging is ingegeven door de overweging dat voor bepaalde, bijvoorbeeld kleinere sectoren, een overregulering moet

worden vermeden. Subsidievoorwaarden zijn ook soepeler te hanteren en laten voorzieningen toe om met eigen middelen bepaalde initiatieven verder te zetten zonder bijvoorbeeld hun erkenning te verliezen.

Ook is toegevoegd dat er, bij het bepalen van deze normen, criteria en voorwaarden, dus voor de uitvoering van deze bepalingen van het decreet, overleg zal gepleegd worden met de sectoren in kwestie. Dit is duidelijk steeds de bedoeling geweest, maar van diverse kanten is gevraagd dit ook in het decreet op te nemen, zodat ook komende regeringen zich hieraan zullen conformeren.

Het tweede lid van de nieuwe § 2 van artikel 3 is ook een toevoeging. Dit bepaalt dat de uitvoering van dit decreet door middel van het bepalen of het toepassen van erkenningsnormen, programmatiecriteria en subsidievoorwaarden per sector kan gefaseerd worden in de tijd, en dat ook hierover vooraf zal overlegd worden met de sector in kwestie. Die fasering in de tijd is vermeld in de memorie van toelichting bij artikel 3, maar was niet opgenomen in de tekst van het ontwerpdecreet. Er werd geoordeeld dat dit vervat zat in de omschrijving ‘de regering kan regels bepalen per sector’.

Aangezien dit decreet een belangrijke impact kan hebben op de huidige werking van en samenwerking tussen voorzieningen, is vanuit diverse hoeken bevestiging gevraagd van het feit dat het wel degelijk de bedoeling is om het decreet op een gefaseerde wijze en in overleg met de sectoren in kwestie uit te voeren. Aangezien deze bezorgdheid zeer ruim aanwezig is en aangezien het steeds de bedoeling is geweest ermee rekening te houden, is het gewettigd dit ook in de tekst zelf van het decreet op te nemen.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door de Vlaamse regering

Artikel 4

In het eerste lid, op de negende en tiende regel, de woorden “kan de Vlaamse regering bijkomende” vervangen door de woorden “kan de Vlaamse regering, na overleg met de sector in kwestie, bijkomende”.

VERANTWOORDING

Dit amendement voert ook bij de uitvoering van artikel 4 van het decreet het overleg met de sectoren in.

Zoals ook geldt voor het amendement bij de nieuwe § 2 van artikel 3 wordt ook hier het belang van voorafgaand overleg met de betrokken sector in het decreet verankerd. Hiermee worden de voorzieningen meer gezien als partner van

de overheid, waarbij uitvoering wordt gegeven aan dit decreet binnen de bakens die er in liggen vastgelegd.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door de Vlaamse regering

Artikel 4

In het eerste lid, op de voorlaatste regel, de woorden “aantal, spreiding” vervangen door het woord “programmatie”.

VERANTWOORDING

Dit amendement gebruikt, consistent met de invoering van een definitie van ‘programmatie’ ook in artikel 4 deze definitie.

Op het einde van het eerste lid van artikel 4 kan de tekst “aantal, spreiding” beter vervangen worden door “programmatie”. De definitie van deze term bevat reeds “aantal en de spreiding” en houdt daarbij rekening met de terzake geldende bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Dit komt tegemoet aan de vrees van sommigen dat de Vlaamse overheid hier haar regulerende bevoegdheid zou overschrijden.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door de Vlaamse regering

Artikel 5 (nieuw)

Een artikel 5 toevoegen, dat luidt als volgt :

“Artikel 5

Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van het hierna bepaalde.

De bevoegdheid van de Vlaamse regering met betrekking tot het bepalen van regels inzake de samenwerking bedoeld in artikel 3, § 1, met inbegrip van het bepalen van erkenningsnormen en/of programmatiecriteria en/of subsidievoorwaarden zoals bedoeld in artikel 3, § 2, treedt in werking op 1 januari 2006.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement komt tegemoet aan de bezorgdheid om de sector voldoende tijd te geven zich aan de nieuwe situatie aan te passen.

Een aantal sectoren, zoals de ‘Samenwerkingsinitiatieven Inzake Thuisverzorging’ (SIT’s) en het ‘Locoregionaal Gezondheidsoverleg en Organisatie’ (LOGO) hebben nu reeds een geografisch afgebakend werkgebied. Om hen de nodige tijd te geven zich aan het zorgregiodecreet aan te passen, bepaalt artikel 5 van het decreet dat de Vlaamse regering haar bevoegdheid om samenwerkingsregels te bepalen slechts kan uitoefenen vanaf 1 januari 2006.
